

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא	מאן דאמר										
נדה-יוצא דופן	מקרא										
סברוה: מאן דאמר תרומה דאורייתא - חלה דאורייתא, מאן דאמר תרומה דרבנן - חלה דרבנן, אי אמרת בשלמא, קסבר רבי יוסי חלה בזמן הזה דרבנן, אתי דמוע דרבנן ומפקע חלה דרבנן, אלא אי אמרת חלה דאורייתא, אתי דמוע דרבנן ומפקע חלה דאורייתא?		■									ז.ז.
ודלמא קסבר רבי יוסי תרומה בזמן הזה - דאורייתא וחלה דרבנן? וכדאהדר רב הונא בריה דרב יהושע.		⚡									ז.ז.
אפילו למ"ד תרומה בזמן הזה דרבנן - חלה דאורייתא, שהרי שבע שכבשו ושבע שחלקו - נתחייבו בחלה ולא נתחייבו במעשר.	דאמר רב הונא בריה דרב יהושע, אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי:	⚡	■							◇	ז.ז.
אפילו למ"ד תרומה בזמן הזה דאורייתא - חלה דרבנן	ואמינא להו אנא: [רב הונא בריה דרב יהושע]	⚡	■							◇	ז.ז.
אי בבואכם - יכול משוננסו לה שנים ושלושה מרגלים, ת"ל בבואכם - בביאת כולכם אמרת, ולא בביאת מקצתכם	דתניא:	⚡	■	■							ז.ז.
וכי אסקינהו עזרא - לא כולהו סלוק.		⚡		■							ז.ז.
משל משלו חכמים באשה: פגה, בוחל, וצמל.										■	ז.ז.
פגה - עודה תנוקת, בוחל - אלו ימי נעוריה. בזו ובזו אמרו: אביה זכאי במציאתה, ובמעשה ידיה, ובהפרת נדריה.										■	ז.ז.
צמל - כיון שבגרה, שוב אין לאביה רשות בה.										■	ז.ז.
איזהו סימנן?										⋈	ז.ז.
משיעלה הקמט תחת הדד	ר' יוסי הגלילי:								!	◇	ז.ז.
משיטו הדדים	ר"ע:								!	◇	ז.ז.
משישחיר הפישומת	בן עזאי:								!	◇	ז.ז.
כדי שיהא נתן ידו על העוקץ והוא שוקע ושוהא לחזור.	רבי יוסי:								!	◇	ז.ז.
פגה עודה תנוקת כדכתיב (שיר השירים ב') התאנה חנטה פגיה.										■	ז.ז.
בוחל אלו ימי הנעורים										■	ז.ז.
התאנים משיבחו	כדתנן:									■	ז.ז.
משילבין ראשיהן.	ואמר רבה בר בר חנה אמר רב:									■	ז.ז.
ואיבעית אימא מהכא: (זכריה י"א) ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי.										■	ז.ז.
צמל כמ"ד - יצתה מלאה.										■	ז.ז.
ואיזהו סימנן?										⋈	ז.ז.
משיעלה הקמט.	ר' יוסי הגלילי:								!	◇	ז.ז.
לא משיעלה הקמט ממש, אלא כדי שתחזיר ידיה לאחוריה, ונראית כמי שיעלה הקמט תחת הדד.	שמואל:									■	ז.ז.
שמואל בדק באמתיה, ויהב לה ד' זוזי דמי בושתה.									○	◇	ז.ז.
שמואל לטעמיה									○		ז.ז.
(ויקרא כ"ה) לעולם בהם תעבודו - לעבודה נתתם ולא לבושה.	דאמר שמואל:								○	◇	ז.ז.
שמואל מייחד להן	[שמואל]							◆	○	◇	ז.ז.
רב נחמן מחליף להן	[רב נחמן]							◆	○	◇	ז.ז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator														
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
נדה-יוצא דופן		מאן דאמר														
מימרא		[רב ששת]														
	רב ששת מסר להן לערבי, ואמר להן: אודהרו מישראל.															מז
	רבי יוסי אומר כל.															< מז
	מאי עוקץ?															מז
	עוקצו של דד.															מז
	אלו הן סימני בגרות?															מז
	משתקשקשו הדיין															מז
	משיכסף ראש החוטם.															מז
	משיכסף? אקונה לה															מז
	משיפציל ראש החוטם.															מז
	משתקיף העטרה															מז
	משנתמעך הכף.															מז
	שלשה סימנין נתנו חכמים באשה מלמטה, וכנגדן מלמעלה. פנה מלמעלה - בידוע שלא הביאה שתי שערות, בוהל מלמעלה - בידוע שהביאה שתי שערות. צמל מלמעלה - בידוע שנתמעך הכף.															מז:
	מאי כף?															מז
	מקום תפוח יש למעלה מאותו מקום, כיון שמגדלת מתמעך והולך.															מז
	שאלו את רבי: הלכה כדברי מי?															מז
	כדברי כולן להחמיר.															מז
	חד מתני - אהא, וחד מתני - אחצר צורית.															מז
	איזוהי חצר צורית שחיבת במעשר?															מז
	חצר הצורית שהכלים נשמרים בתוכה.															מז
	מאי חצר הצורית?															מז
	שכן בצור מושיבין שומר על פתח החצר.															מז
	כל שאחד פותח ואחד נועל - פטורה															מז
	כל שאין אדם בוש לאכול בתוכה - חייבת															מז
	כל שנכנסים לה ואין אומרים לו מה אתה מבקש - פטורה															מז
	שתי חצרות זו לפניו מזו, הפנימית - חייבת, והחיצונה - פטורה.															מז
	הלכה כדברי מי?															מז
	הלכה כדברי כולן להחמיר.															מז
	בת עשרים שנה שלא הביאה שתי שערות, תביא ראיה שהיא בת עשרים שנה - והיא איילונית, לא חולצת ולא מתיבמת.															מז
	בן עשרים שנה שלא הביא שתי שערות, יביא ראיה שהוא בן עשרים שנה - והוא סריס, לא חולץ ולא מיבם - אלו דברי בית הלל.															מז
	זה וזה בן שמונה עשרה.															מז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	--

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדה-יוצא דופן	מימרא													
הזכר - כדברי בית הלל, והנקה - כדברי בית שמאי, שהאשה ממהרת לבא לפני האיש.	ר' אליעזר:											■	◇	:172
אחד לי בן תשע שנים ויום אחד, ואחד לי בן עשרים שלא הביא שתי שערות	ורמינהי:											■	◇	:172
והוא שנוולדו בו סימני סריס.	רב שמואל בר רב יצחק אמר רב:											!	◇	:172
דיקא נמי, דקתני והוא סריס, ש"מ.	רבא:											■	■	:172
וכי לא נולדו לו סימני סריס, עד כמה?												^	◇	:172
עד רוב שנותיו.	תני ר' חייא:											!	◇	:172
כי אתו לקמיה דרבי חייא: אי כחיש, אמר להו: אבריוה. אי בריא, אמר להו: אכחשוה, דהני סימנים - זימנין דאתו מחמת כחישותא, זימנין דאתו מחמת בריאותא.	[רבי חייא]											■	○	:172
הלכתא בכולי פרקא - מעת לעת.	רב:											■	◇	:172
דתנן - תנן, ודלא תנן - לא תנן.	עולא:											■	◇	:172
בשלמא לעולא - היינו דקתני הכא יום אחד והכא לא קתני. אלא לרב, ליתני												♣	◇	:172
שנת עשרים שיצאו ממנה שלשים יום - הרי היא כשנת עשרים לכל דבריה	ועוד, תני רבי יוסי בן כיפר אומר משום רבי אליעזר:											■	◇	:172
שנת שמנה עשרה שיצאו ממנה שלשים יום - הרי היא כשנת שמנה עשרה לכל דבריה.	וכן הורה רבי בלוד:											■	◇	:172
בשלמא דרבי ודרבי יוסי בן כיפר - לא קשיא, הא - כבית שמאי, הא - כבית הלל, אלא לרב קשיא												♣	◇	:172
תנאי היא												!	◇	:172
שנה האמורה בקדשים, שנה האמורה בבתי ערי חומה, שתי שנים שבשדה אחוזה, שש שנים שבעבד עברי, וכן שבבן ושבת - כולן מעת לעת.	דתניא:											■	!	:172
שנה האמורה בקדשים מנא לך?												^		:172
אמר קרא (ויקרא י"ב) כבש בן שנתו - שנתו שלו, ולא שנה של מנין עולם.	רב אחא בר יעקב:											!	◇	:172
שנה האמורה בבתי ערי חומה מנלך?												^		:172
אמר קרא: (ויקרא כ"ה) עד תום שנת ממכרו - ממכרו שלו, ולא שנת של מנין עולם												!	◇	:172
שתי שנים שבשדה אחוזה מנלך?												^		:172
אמר קרא: (ויקרא כ"ה) במספר שני תבואות ימכר לך - פעמים שאתה מוכר שלשה תבואות בשתי שנים.												!	◇	:172